

[Handelsministeren.]

af Betydning, at de af dette Udvalg foretagne Undersøgelser stilledes til Raadighed ogsaa for det nye Udvalg.

Med Hensyn til Honorarerne for dette Udvalg er Forholdet dette, at de blev fastsat af Handelsminister Slesbager, efter at de havde været forelagt for det af Rigsdagspartierne nedsatte Udvalg angaaende Landmandsbankens Forhold, og paa et Møde i Maj Maaned i Fjor rettedes der ikke nogen Indvendinger fra de fire Partirepræsentanters Side mod det af Ministeren foreslaaede Honorar paa 10 000 Kr. til hver. Der forelaa ikke fra Medlemmer af Udvalget Anmodning om Fastsættelse af noget Honorar, men Ministeren fandt det under Hensyn til det Kendskab, han havde til det store Arbejde, der var udført af dette Udvalg, rimeligt, at der blev givet et Honorar, og dette Honorar blev altsaa fastsat af ham, men blev forelagt for det politiske Udvalg, hvori de fire Partier var repræsenteret ved hver en Mand. Udgifterne ved Arbejdet blev som en Udgift, der specielt vedrørte Landmandsbanken, afholdt af Banken, og ogsaa dette har været forelagt for Firemandsudvalget — jeg har selv forelagt det dér.

Jeg maa altsaa, saaledes som det fremgaar af min Udvikling, hævde, at Arbejdet i de to Udvalg ikke var sammenfaldende, de arbejdede hvert for sig med de Opgaver, som var overdraget Udvalgene, og de udførte hvert for sig et betydeligt Arbejde. Med Hensyn til Honorarerne, som er udbetalt, vil jeg gerne anstille en Sammenligning mellem Honorarerne navnlig til Formanden, Departementschef Dalhoff, og til Formanden for Landmandsbankens Bankraad paa det daværende Tidspunkt. Hvis man lægger Honorarerne vedrørende Tremandsudvalget og Tomandsudvalget sammen, bliver Honoraret til Departementschef Dalhoff, der i disse Udvalg har virket over 1 $\frac{3}{4}$ Aar, maksimalt ca. 13 000 Kr. om Aaret eller lidt under $\frac{3}{4}$ af det Honorar paa 18 000 Kr., som den daværende Bankraadsformand fik udbetalt, og dette var endda et nedsat Honorar, thi oprindeligt havde den daværende Bankraadsformand faaet et Honorar paa 25 000 Kr., og disse Honorarer var i sin Tid fastsat af Rigsdagens Landmandsbankudvalg. (*Afbrydelse:* Det er ikke rigtigt!). Jo, det er bevisligt efter de Oplysninger, jeg har modtaget, at Honoraret er fast at med Landmandsbankudvalgets Tilslutning. Jeg nævner dette, for at ærede Medlemmer selv kan anstille Sammenligninger og gøre det paa Grund-

lag af, hvad Rigsdagen selv har været med til at fastsætte gennem sit Udvalg.

Endelig vil jeg gerne nævne, at Meddelelse om Sammensætningen af Bestyrelsen af Landmandsbankens Afviklingsafdeling ogsaa er givet i det politiske Udvalg, Firemandsudvalget, hvor Honorarerne til Bestyrelsens Medlemmer ligeledes har været forelagt under en Konference med Udvalget den 12. Maj i Fjor.

Af Handelsministeren blev der under Hensyn til den store direkte Statsinteresse, der specielt var knyttet til Afviklingsafdelingens Ordning og Forløbet af dens Virksomhed, lagt Vægt paa, at Ministeriet blev direkte repræsenteret gennem en i nøje Forbindelse med Handelsministeren staaende Embedsmand, og det blev derfor ogsaa bestemt, at Departementschefen, som jo, hvad der ogsaa har Betydning, gennem de to Udvalg var specielt inde i Landmandsbankens Forhold og var inde i disse Forhold som kun faa, skulde indtræde i Bestyrelsen som Formand; men samtidig udtraadte han for at frigøre sin Arbejdskraft til denne specielle Opgave af Likvidationskomiteen for Københavns Diskontobank og Revisionsbank, hvori han var indsat af den forrige Regering; man skønnede, at Likvidationen af denne Bank nu var bragt ind i saa faste Former og var saa fremskreden, at der ikke længere var Grund til at have en Embedsmand i denne Komité.

Det er denne Redegørelse om de faktiske Forhold, som jeg gerne vilde bede de ærede Medlemmer overveje. (*Korsgaard: Green?*) Jeg har jo nævnt Green; han er Medlem af Tomandsudvalget og falder ind under de Betragtninger, jeg med Hensyn til dette gjorde gældende.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte mig, om Tremandsudvalget ikke var overflødiggjort. Den Redegørelse, jeg her er fremkommet med, vil formentlig overbevise ham om, at den Opfattelse, som han aabenbart nærede, er forkert.

Der er ogsaa blevet spurgt, om man ikke havde kunnet *paalægge* en Embedsmand det Arbejde, der er udført af Departementschef Dalhoff i de to Udvalg. Det er jo ikke noget Arbejde, der falder ind under de almindelige Opgaver, en Departementschef har, og hvis man følger den Praksis, som ellers altid er fulgt i Ministerierne under de vekslende Regeringer — og man kan jo ikke saaledes skabe en ny Praksis for et enkelt Tilfælde —, maa en saadan særlig Opgave ogsaa honoreres med et større eller mindre Beløb. Dette vedrører jo i hvert Fald ikke det Spørgsmaal,